

[Statsministeren]

de personlige ressourcer over en bred bank i befolkningen. Det kommer ikke af sig selv; det kræver en aktiv og bevidst indsats, og denne indsats må foregå ved hjælp af det ydre velfærdssamfunds redskaber: uddannelse, beskæftigelse, investeringer, arbejdsmarkedspolitik, socialpolitik osv. Det er dette samspil mellem det ydre og det indre velfærdssamfund, der er kernen i regeringens politik.

Fremtidens Danmark må præges af borgere, der kan meget mere selv og vil meget mere selv – det er jeg ikke i tvivl om at de vil, danskerne vil noget mere, de vil selv – borgere, som ikke har brug for detaljeret regulering, og som betakker sig for formynderi; men det må samtidig bygge på, at samfundet i perioder kan støtte mennesker, når de kommer i klemme, når de går i stykker og risikerer at blive hægtet af.

Alle disse overvejelser fører selvfølgelig frem til, dels at vi på kortere sigt må forstærke og fastholde vores uddannelses- og beskæftigelsesindsats, dels at vi på lidt længere sigt må se på nye virksomhedsformer, og hvordan vi kan inspirere. Vi har, som det vil være Folketinget bekendt, iværksat et bredere kommissionsarbejde om fremtidens beskæftigelses- og erhvervs muligheder, som netop skal afdække de udfordringer og muligheder, vi står over for.

Jeg og regeringen har også taget initiativ til det nye medieudvalg, der jo omfatter en anden side af vores demokrati. Samspillet mellem medierne og politikerne er et vigtigt tema for 1990'erne.

Det er regeringens indfaldsvej til demokratiseringen af økonomien og arbejdslivet, at vi anskuer det så bredt, som jeg her har nævnt det. Vi ønsker ikke at stirre os blinde på én bestemt løsning. Vi skal ikke følge stive skemaer og regelsæt. Det afgørende er at give den enkelte størst mulig indflydelse i hverdagen – det gælder i arbejdslivet, i det politiske liv og andre steder. Vi skal være fleksible, så vi kan håndtere de udfordringer og muligheder, som det moderne samfund står over for. Det er vejen frem for vores demokrati.

Jeg kommer et øjeblik til at tænke på debatten forleden om madsminkedirektivet, hvor vi berørte en anden side af demokratiproblemerne. Jeg tænker på den europæiske side og dermed internationaliserings effekter. Hele denne debat er også en understregning af, at

demokratiet er på dagsordenen i den europæiske vinkel.

Vi har alle en interesse i så megen åbenhed som muligt, ikke for at mistænkeliggøre, ikke for at lægge op til hetz hverken mod den ene organisation eller den anden virksomhed eller erhvervslivet, men i alles interesse.

Og så har vi en interesse i at få analyseret, hvor langt internationaliseringen egentlig er kommet, og hvilke langsigtede konsekvenser og udfordringer den rejser for os. For at gå lidt tættere på vil jeg tage et eksempel: debatten om den agrokemiske industri. Er det egentlig ikke, når det kommer til stykket, i alles interesse, at vi får synliggjort både interessekonflikter og interessesammenfald, som, hvis vi ikke gør det, vil indebære, at debatten og beslutningerne bliver mere og mere skjult i det internationale regi i stedet for at blive mere og mere åbne?

Jeg har – som andre – noteret mig både Det Konservative Folkepartis synspunkter og SF's synspunkter i den aktuelle debat.

Jeg vil gerne sige, at regeringen naturligvis indtager en positiv holdning til at få belyst og analyseret, hvad jeg vil kalde folkestyrets egentlige arbejdsvilkår. Vi vil overveje, hvordan vi kan finde den rigtige form for et sådant bredere analysearbejde. Vi behøver ikke at tænke i en ny stor kommission; dem er der nogle stykker af, og dem, vi har nedsat og igangsat, har naturligvis et yderst fornuftigt arbejde foran sig, men vi skal være åbne for alternative former, når vi sætter et stykke analysearbejde på dagsordenen. Et sådant analysearbejde kunne f.eks. også udmærket varetages på vore universiteter af vore forskere.

Når jeg har lyttet til debatten her i dag, vil jeg overveje den rigtige form, og jeg vil som sagt tale med partilederne om formen for et sådant analysearbejde. Jeg tror, at vi har en bred fælles interesse i, at det bliver igangsat på den rigtige måde, og at vi som sagt også bruger den store viden og det forskerpotentiale, vi har på vore universiteter og højere læreanstalter.

Forhandling

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil gerne takke statsministeren for hans besvarelse af vores forespørgsel.